

Leo Linnartz staat bekend als ‘de wolvenexpert’ van Nederland. De wolf is voor hem niet zomaar een dier. Het is een passie waar hij vierentwintig uur per dag mee bezig is. Hoe ontstaat zo’n bijzondere interesse? En wat drijft hem om steeds meer te willen weten over dit mysterieuze dier?

Tekst Lieke Kragt

‘De wolf komt naar Nederland, daar heb ik alle vertrouwen in’

Leo Linnartz woont in een afgelegen maar pittoresk dorpje in Zuid-Holland. De inrichting van zijn huis verraadt dat hij een grote interesse voor de natuur heeft. “Let niet op de rommel”, zegt hij. Er ligt een groot dierenvel op de grond met de poten er nog aan. Het ziet eruit alsof het zo uit het bos komt. Linnartz neemt plaats op zijn stoel. “De wolf is nu een aantal keren gesignaleerd in Nederland. Veel mensen zijn positief over de komst van het roofdier, maar niet iedereen. Sommige mensen reageerden geschokt op het nieuws. Toch is het een feit dat de wolf zich hier gaat vestigen.” Linnartz: “Ik zie het als mijn taak om Nederland te informeren en voor te bereiden op de komst van de wolf.”

WOLF ALS SPECIALITEIT

Linnartz werkt al zestien jaar als landschaps-ecoloog bij ARK Natuurontwikkeling, een organisatie die zich inzet om nieuwe kansen te creëren voor natuur en landschap. Hij houdt zich bezig met de interactie tussen roofdieren, grazers en landschappen. Linnartz: “Mijn baas van ARK Natuurontwikkeling vroeg of ik me wilde verdiepen op de komst van de wolf in Nederland. Ik werd alleen al bij het idee ontzettend enthousiast!” De wolf is inmiddels een van zijn grootste specialiteiten. “Mensen denken dat de wolf zich ver weg in de wildernis bevindt, maar in de praktijk zijn ze veel dichterbij.” Linnartz houdt wetenschappelijke inzichten over de wolf bij, geeft lezingen en interviews, schrijft ecologische rapporten en houdt de ontwikkelingen in het buitenland bij. Daarnaast geeft hij adviezen aan de overheid en treedt hij regelmatig op in de media als ‘de wolvenexpert’.

VALS ALARM

Toen op 4 juli 2013 een dode wolf werd gevonden in Luttelgeest, barstte de discussie los in Nederland. Later bleek, tot grote teleurstelling van Linnartz, dat deze wolf in Oost-Europa was doodgeschoten en bij Luttelgeest neergelegd. Toch is Linnartz vastberaden over de komst van de wolf. “Er zitten nu al drie wolvenroedels op 200 kilometer van de Nederlandse grens, dat is gewoon hartstikke veel.” Hij legt uit dat jonge wolven gaan

zwerven als ze ongeveer twee jaar zijn. Ze gaan dan op zoek naar een partner en een eigen territorium. “Een wolf kan 150 kilometer afleggen, maar dat kunnen er ook 1.500 zijn. Over een paar jaar zitten er vijf of tien roedels in Nederland. Dat geloof je nu niet, maar het is zo.”

VAN VOGELS NAAR WOLVEN

Linnartz heeft eerst een andere weg gekozen voordat hij bij ARK Natuurontwikkeling ging werken. Na zijn eindexamen besloot hij om

ik zelfs een aantal wolven in het wild gezien! Op natuurlak ben ik eigenlijk altijd een autodidact geweest. Ik heb ontzettend veel gelezen en cursussen gevolgd. Zodoende ben ik bij ARK Natuurontwikkeling terechtgekomen. Ik had van mijzelf al een grote interesse voor de wolf. Dus dat ik me tijdens mijn werk bezig kon houden met de wolf was natuurlijk de kers op de taart.”

FABELS EN FEITEN

In samenwerking met een aantal andere

Leo Linnartz.

natuurkunde te gaan studeren. “Ik heb me als jong jochie om laten praten door mijn vader. Die zei, ‘ga iets studeren waar je later je boterham mee kunt verdienen’. Daar heb ik altijd spijt van gehad. Ik had totaal geen affiniteit met de studie. Natuurkunde gaat vooral over dode natuur, terwijl de levende natuur me juist zo boeide.” Hij kreeg een baan in de automatisering, maar na dertien jaar gooide hij het roer om. “Het werk was leuk, maar mijn hart lag er niet. Op een gegeven moment ben ik natuur- en vogelreizen gaan begeleiden. Tijdens die reizen heb

organisaties richtte Linnartz in 2008 de website wolvenin nederland.nl op. Het doel: Nederland voorbereiden op de komst van de wolf. Door middel van de website wil Linnartz een medium creëren om feiten en fabels over de wolf te onderscheiden. Mensen hebben vaak een onterechte angst voor wolven. Volgens Linnartz is deze angst nergens voor nodig. Hij vertelt waarom: "Als je naar de historische gegevens over de wolf kijkt, dan blijkt dat het aantal problemen erg beperkt is. De mens kan juist heel gemakkelijk met de wolf samenleven."

Toen de website werd opgericht, verliep dit niet altijd even soepel. Linnartz: "Vooral in het begin werden mijn collega's en ik beschuldigd van de meest rare dingen. Bijvoorbeeld dat we anti-mens zouden zijn of dat we wolven wilden herintroduceren. Helemaal niet waar natuurlijk. Bovendien zijn de meeste van dit soort reacties op onwetendheid gebaseerd." Volgens Linnartz neemt de hoeveelheid asociaal gedrag vooral toe door de komst van social media. "Het gaat van kwaad tot erger, mensen schelden elkaar uit." Hij blijft in dit soort situaties altijd netjes en positief. Naarmate er meer gecommuniceerd wordt met de media daalt de hoe-

veelheid negatieve reacties flink. "We krijgen nu bijna geen vervelende e-mails meer."

GEEN OVERLAST

Linnartz vindt het geweldig als de wolf terugkomt, zolang het dier geen overlast veroorzaakt. "Wolven kunnen schapen en misschien ook mensen iets aandoen". Hoe Nederland het beste om kan gaan met de komst van de wolf staat beschreven in het 'wolvenplan'. Linnartz heeft meegewerkt aan het opstellen van dit plan van Alterra, het kennisinstituut voor de groene ruimte. Er staat bijvoorbeeld in beschreven welke maatregelen er genomen moeten worden als een wolf mensen aanvalt. "Niet iedereen zit te wachten op de komst van de wolf. De mensen die tegen de komst van de wolf zijn, moet je respecteren."

Linnartz ziet het als een uitdaging om iets voor deze groep te betekenen. Hij doet dit door bijvoorbeeld met schapenhouders in gesprek te gaan die last kunnen ondervinden van de wolf. "Op deze manier zoeken we samen oplossingen. Het balanceren tussen de belangen van verschillende partijen, dat is mijn kracht." Samenwerking vindt hij dan ook erg belangrijk. "Ik heb me nooit prettig

gevoeld bij de plek van de fervente voorvechter. Ik ben niet iemand die iets wil bereiken ten koste van anderen. Dat werkt niet. Daar voel ik me ongelukkig bij. Als je kunt samenwerken en begrip hebt voor de ander kom je zoveel verder. Waarom zou je zaken van een eenzijdig standpunt bekijken als het ook voor beide partijen voldoening kan geven?" Dat de wolf zo'n grote rol speelt in zijn dage-

"Ik ben niet iemand die iets wil bereiken ten koste van anderen. Dat werkt niet."

lijks leven vindt Linnartz helemaal niet erg. "Als iemand me opbelt om te vertellen dat hij een mail heeft gestuurd met foto's van een dier dat misschien een wolf kan zijn, vind ik dat spannend." Voor het ministerie is hij 24 uur per dag telefonisch bereikbaar. Linnartz vertelt verder: "Het is gewoon mijn droom om grote zoogdieren en predatie terug te brengen in Europa als onderdeel van grote natuurgebieden. Wij mensen maken aan de lopende band natuur stuk. Om dat een beetje te compenseren hoort het er ook bij dat je de boel herstelt." Dat er soms grote geldbedragen aan natuurbehoud worden besteed, vindt Linnartz een goede zaak. "Als je kijkt wat er in verhouding aan natuur wordt uitgegeven is het peanuts, echt peanuts. Mensen besteden met het grootste gemak honderd miljoen aan een brug, maar voor natuur wordt daar heel moeilijk over gedaan."

DE IDEALE TOEKOMST

Linnartz is veel bezig met de wolf, maar ook met andere diersoorten. Hij wil nog veel bereiken in de toekomst. Hij is onder andere bezig met het herintroduceren van edelherten, otters, bevers en de wisent, de Europese bison. "Het is mijn droom om de wolf en andere grote zoogdieren als onderdeel van natuurgebieden terug te brengen in Europa." Hij verwacht dat zijn allergrootste droom, de wolf in Nederland, uitkomt. "De wolven komen, dat ga ik meemaken. Daar heb ik een rotsvast vertrouwen in."

De wolf heeft zich nog niet in Nederland gevestigd.